

Kairėje – Ādaulės katedros bokštas ir Ch. Frenkelio rūmų ekspozicijos fragmentas, viršuje – Ādaulės miesto centrinės dalies vaizdas. Danutės Mukienės nuotraukos

(Atkelta iš 5 p.)

jai buvo suteiktas mokslo įstaigos statusas. Šiuo laikotarpiu nemažai vertingų kultūros paveldo objektų iš Ādaulės „Aušros“ muziejaus buvo perduota Lietuvos Mokslo akademijai.

1942 m. vasario 1 d. „Aušros“ muziejus perduotas Pvietimo valdybos aukštojo mokslo departamento šalin, muziejui suteiktas kraštotyros muziejaus statusas.

1943 m. Vokiečių komendantūros nurodymu muziejus iš jam priklausanti patalpa Aušros alėjoje 1943 m. spalio 18 d. – lapkričio 21 d. išsikėlė, o Aušros alėjos rūmuose pradėjo veikti karo ligoninė. Muziejaus eksponatai buvo sudėti į dėves ir paslėpti įvairiose vietose Ādaulėje bei aplinkiniuose rajonuose.

1944 m. liepos mėnesį daugeliui gyventojų traukantis į Vakarus, prasidėjus Ādaulės miesto ir jo aplinkinių bombardavimui, dalis paslėptų eksponatų liko be priežiūros ir buvo sunaikinta. Paskutiniaus karo metais sudegė ir muziejaus pastatas. Karo metais muziejus patyrė 748 tūkst. rublių nuostolių, iš buvusių 34 982 eksponatų per karą sunaikinti 7 203.

Po karo muziejus patalpa neturėjo, jo rądinė buvo įrengta Ādauliuose stovėjusiame P. Bugailiškio name (pėmaitės g. 17), čia buvo saugoma ir dalis muziejaus eksponatų.

1950 m. muziejui paskirtas liuteronų evangelikų bažnyčios pastatas prie Vilniaus ir Pėmaitės gatvių. Jame kurį laiką buvo saugoma didžiausia muziejaus eksponatų dalis.

1953 m. „Aušros“ muziejus perduotas Lietuvos kultūros ministerijos šalin.

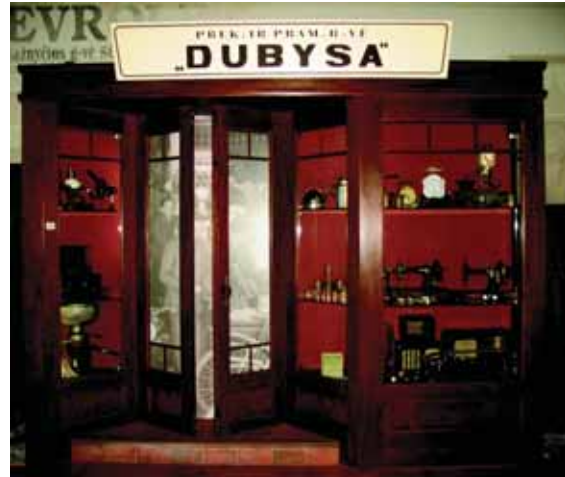
1955 m. muziejui paskirtas naujas pastatas – padovanotas Vencauskių namas.

1962 m. „Aušros“ muziejaus filialu tapo Ādaulės rajone, buvusioje Dionizo Poškos sodyboje, stovintys baubliai. Laikotarpiu, kai šis muziejus priklausė „Ādaulės „Aušrai“, baubliai buvo konservuoti, 1969 m. paskelbti respublikinės reikėmės istorijos paminklu, 1971 m. baubliams pastatyti stikliniai gaubtai.

1966 m. Ādaulės „Aušros“ muziejui sugrąpinti Aušros alėjos rūmai, kurių jis buvo netekęs 1943 metais.

1967 m. muziejui perduotas Ādaulės miesto pakraėtyje esantis Paliūkių vėjo malūnas.

1977 m. „Aušros“ muziejaus padalinis (skyriumi) – Fotografijos muziejumi – tapo iki 1976 m. visuomeniniu buvęs Lietuvos fotogra-

fijos meno draugijos *Ėiauliø skyriaus* muziejus (jis „Auðros“ muziejui perduotas 1976 m.).

1985 m. „Auðros“ muziejui perduotas poeto Jono Krikðeiūno-Jovaro namas.

1993 m. „Auðros“ muziejui perduotas nuo 1980 m. *Ėiauliø dvi-raeio* ir varikliø gamykloje „Vairas“ veikæs visuomeninis *Dvira-eio* muziejus.

1994 m. „Auðros“ muziejaus *binion* perduotas 1982 m. *akurtas* visuomeninis Radijo ir televizijos muziejus.

1993 m. „Auðros“ muziejus filialu tapo ið mokyklos á restauruo-tos smuklæs pastatà, esantà miestelio centre, perkeltas 1959 m. *beimelio* vidurinėje mokykloje mokytojo J. *Ėliavo* iniciatyva *akur-tas* visuomeninis muziejus.

1993 m. muziejui perduota Vytauto gatvėje stovinti 1908 m. pa-statyta Ch. Frenkelio vila. 1995–2006 m. ðis pastatas buvo restau-ruojamas. Uþbaigus ðiuos darbus, eia pradëtos rengti ekspozicijos.

1988 m. „Auðros“ muziejui perduoti Pakruojo dvaro rûmai, ku-rie yra paskelbti respublikinės reikðmæs architektūros paminklu. Tai vienas ið didþiausių dvaro ansambliø Lietuvoje.

1996 m. pradëjo veikti muziejaus leidykla.

1996 m. muziejuje pradëtos *agyvendinti* edukacinës programos, nuo 1998 m. – edukaciniai projektai.

2009 m. *Ėiauliø „Auðros“* muziejuje pradëjo veikti audiogidas. *þiuo* metu muziejui vadovauja Raimundas Balza.

Danutës Mukienës nuotraukose – *Ėiauliø „Auðros* muziejaus Ch. Frenkelio vila ir eia veikianëio ekspozicijø fragmentai

Deðinėje – kryþiai *Ėiauliø katedros* ðventoriuje. Danutës Mukienës nuotrauka

